

2. Organ do spraw kultury prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wydaje decyzje, o których mowa w § 2 pkt 2, po zasięgnięciu opinii komisji artystycznej do spraw plastyki i sztuki ludowej.

3. Komisja artystyczna do spraw plastyki i sztuki ludowej rozpatruje projekty (§ 2) w zespole opiniującym w składzie co najmniej trzech osób. W skład zespołu opiniującego komisji powinni wchodzić przedstawiciel organu państwowego nadzoru budowlanego właściwego do spraw budownictwa powszechnego oraz wojewódzki konserwator zabytków (konserwator zabytków miasta wyłączonego z województwa).

4. Jeżeli obiekt lub dzieło plastyczne, o których mowa w § 1 ust. 1, związane są z upamiętnieniem walki i męczeństwa narodu polskiego, organ wymieniony w ust. 1 zasięga opinii Prezydium Rady Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa, natomiast organ wymieniony w ust. 2 zasięga opinii wojewódzkiego Komitetu Obywatelskiego Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa.

5. Organy wymienione w ust. 1 i 2 powinny przed wydaniem decyzji zasięgać opinii czynników politycznych i społecznych oraz właściwych komisji działających przy Ministerstwie Kultury i Sztuki i wydziałach kultury prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

6. W sprawach dotyczących wznoszenia lub umieszczenia obiektów (dzieł plastycznych), określonych w § 1 ust. 1, w zabytkowych układach urbanistycznych i zespołach budowlanych, wpisanych do rejestru zabytków, lub gdy wzniesienie albo umieszczenie tych obiektów lub dzieł plastycznych może przyczynić się do zmiany wyglądu zabytku nieruchomego lub widoku na ten zabytek — wydanie decyzji następuje po uprzednim uzgodnieniu z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków.

§ 4. Wniosek o zezwolenie na realizację obiektu lub dzieła plastycznego wymagającego zatwierdzenia pod względem artystycznym powinien być sporządzony na piśmie i zawierać:

- 1) pełną nazwę inwestora,
- 2) nazwę obiektu (dzieła plastycznego) ze wskazaniem przewidzianej lokalizacji,
- 3) koncepcję projektu,
- 4) nazwiska proponowanych projektantów i wykonawców obiektu (dzieła plastycznego),
- 5) wskazanie źródeł finansowania i posiadanych na ten cel funduszy,
- 6) planowany koszt wzniesienia obiektu (dzieła plastycznego),
- 7) uzasadnienie wniosku.

§ 5. Projekty obiektów (dzieł plastycznych) wymienionych w § 1 ust. 1 powinny być przedstawiane przez inwestora do zatwierdzenia pod względem artystycznym przed przedłożeniem do zatwierdzenia planu realizacyjnego organowi do spraw budownictwa, urbanistyki i architektury prezydium właściwej rady narodowej.

§ 6. Organy wymienione w § 2 mogą przed wydaniem decyzji, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2, zażądać uzupełnienia projektów niezbędnymi rysunkami oraz fotografiami modelu projektowanego obiektu (dzieła plastycznego) albo odpowiednimi fotografiami otoczenia lub obiektu budowlanego, w którym ma być umieszczony dany element plastyczny, jeżeli przedstawiony projekt niedostatecznie wyjaśnia pomysł i szczegóły wykonania.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki oraz Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 9 września 1963 r. w sprawie zatwierdzania pod względem artystycznym niektórych projektów budowlanych (Dz. U. Nr 45, poz. 254).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *L. Motyka*

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. *R. Gerlachowski*

212

OBWIESZCZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 8 października 1970 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie określenia szkół oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i szkolnictwa wyższego.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1970 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie mogą być prowadzone poza resortem oświaty (Dz. U. Nr 19, poz. 159) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie określenia szkół oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i szkolnictwa wyższego (Dz. U. z 1962 r. Nr 52, poz. 251, z 1966 r. Nr 32, poz. 196 i z 1970 r. Nr 19, poz. 159) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia nie obejmuje przepisów:

- 1) § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1962 r. w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie

mogą być prowadzone poza resortem oświaty (Dz. U. Nr 52, poz. 251) w brzmieniu:

„§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 2) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1966 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie mogą być prowadzone poza resortem oświaty (Dz. U. Nr 32, poz. 196) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 3) § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1970 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia szkół zawodowych, jakie mogą być prowadzone poza resortem oświaty (Dz. U. Nr 19, poz. 159) w brzmieniu:

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego: *H. Jabłoński*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 października 1970 r. (poz. 212).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 września 1962 r.

w sprawie określenia szkół oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i szkolnictwa wyższego.

Na podstawie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady pracy podległe innym ministrom niż Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego lub przez nich nadzorowane prowadzą:

- 1) zasadnicze szkoły zawodowe przyzakładowe dla młodocianych, zatrudnionych w zakładach pracy na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226),
- 2) technika i licea zawodowe przyzakładowe, w których nauka odbywa się bez oderwania od pracy, dla osób zatrudnionych w zakładach pracy,
- 3) przyzakładowe przedszkola i świetlice dziecięce, ogrody jordanowskie, domy wczasów dziecięcych, sezonowe placówki wczasów dla dzieci i młodzieży (kolonie, obozy i półkolonie).

2. Szkoły mistrzów są prowadzone przez organy lub zakłady pracy podległe innym ministrom niż Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego albo przez nich nadzorowane.

3. Organy i zakłady pracy podległe Ministrowi Rolnictwa lub przez tego ministra nadzorowane prowadzą ponadto rolnicze szkoły specjalistyczne.

§ 2. 1. Organy podległe innym ministrom niż Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego mogą prowadzić przy zakładach pracy im podległym lub przez nich nadzorowanych zasadnicze szkoły zawodowe (wydziały) dla dorosłych, w których nauka odbywa się bez oderwania od pracy; szkoły te (wydziały) kształcą dorosłych pracowników zakładów pracy, przy których zostały zorganizowane, w zawodach typowych dla tych zakładów.

2. Szkoły, określone w ust. 1, mogą być również prowadzone przez zakłady pracy podległe innym ministrom niż Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego lub przez nich nadzorowane.

§ 3. 1. Organy i zakłady pracy podległe Ministrom: Górnictwa i Energetyki, Komunikacji, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Przemysłu Chemicznego, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Maszynowego, Rolnictwa, Sprawiedliwości, Zdrowia i Opieki Społecznej, Żeglugi oraz Przewodniczącemu Głównemu Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki mogą prowadzić również inne szkoły zawodowe określone w ustawie z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160), w celu przygotowania kwalifikowanych pracowników dla realizacji podstawowych zadań danego resortu.

2. Organy podległe Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej mogą ponadto prowadzić zakłady szkolenia inwalidów.

3. Organy podległe Ministrowi Kultury i Sztuki mogą oprócz szkół i placówek kształcenia artystycznego prowadzić szkoły i inne placówki kształcenia kulturalno-oświatowego i bibliotekarskiego.

4. Organy podległe Ministrowi Sprawiedliwości mogą prowadzić przy zakładach karnych i poprawczych szkoły za-

wodowe dla więźniów i wychowanków zakładów, poprawczych.

5. Organy podległe Ministrowi Obrony Narodowej mogą prowadzić szkoły zawodowe kształcące żołnierzy w zakresie zasadniczej szkoły zawodowej lub technikum zawodowego.

§ 4. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może na wniosek właściwego ministra przekazać mu podległą sobie szkołę zawodową wraz z jej majątkiem trwałym do prowadzenia jej przez zakład pracy lub organ w ramach uprawnień określonych w §§ 1—3 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Ministrowie, którym podlegają lub przez których są nadzorowane szkoły i inne placówki oświatowe, wychowawcze i opiekuńczo-wychowawcze, obowiązani są uzgadniać z Ministrem Oświaty i Szkolnictwa Wyższego:

- 1) resortowe projekty planów rozwoju szkolnictwa zawodowego oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych według szczegółowych wytycznych Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego,
- 2) plany rozwoju sieci szkół i kierunków kształcenia,
- 3) sprawy związane z otwieraniem, przekształcaniem i likwidacją szkół oraz innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych,
- 4) sprawy określone w art. 37 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 3, 5—7 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160).

§ 6. 1. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w porozumieniu z ministrami, którym podlegają lub przez których są nadzorowane szkoły i inne placówki oświatowe, wychowawcze i opiekuńczo-wychowawcze:

- 1) ustala zasady tworzenia sieci szkolnej oraz limity i zasady przyjęć uczniów według typów szkół i kierunków kształcenia,
- 2) opracowuje zapotrzebowanie na kadry pracowników pedagogicznych szkół i innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych,
- 3) opracowuje zbiorcze i w układzie resortowym projekty liczbowych planów kształcenia i funduszu plac uczniów szkół przyzakładowych i międzyzakładowych,
- 4) określa zasady dokształcania i doskonalenia kadr pedagogicznych,
- 5) ustala nomenklaturę zawodów i specjalności szkolnictwa zawodowego.

2. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego:

- 1) opiniuje zamierzenia inwestycyjne (ujęte w planach rocznych i wieloletnich) zgłaszane przez ministrów,
- 2) opracowuje zbiorcze projekty planów rocznych i wieloletnich w zakresie wszystkich resortów prowadzących działalność w dziedzinie oświaty i placówek opiekuńczo-wychowawczych,
- 3) tworzy w ramach ustalonego funduszu plac uczniów nierozdzielnej rezerwy, z której za jego zgodą mogą korzystać resorty dysponujące funduszem plac uczniów szkół przyzakładowych i międzyzakładowych,
- 4) dokonuje okresowych analiz sytuacji w szkolnictwie

oraz inicjuje środki zapewniające realizację planowanych zadań.

3. Zadania określone w ust. 1 pkt 3 i 5 oraz w ust. 2 pkt 3 Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego wykonuje również w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

4. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego może przeprowadzać bezpośrednio lub za pośrednictwem organów administracji szkolnej prezydium rad narodowych kontrolę i ocenę pracy szkół i innych placówek oświatowych, wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych prowadzonych poza resortem oświaty i szkolnictwa wyższego oraz przedstawiać zainteresowanym ministrom wnioski i postulaty, w szczególności w zakresie organizacji, wyników nauczania i wychowania, warunków pracy szkół, doboru kadr pedagogicznych, prawidłowości sieci szkół i kierunków kształcenia oraz wykorzystania obiektów szkolnych.

5. Uprawnienia Ministra Oświaty i Szkolnictwa Wyższego przewidziane w ust. 4 nie ograniczają obowiązków i uprawnień właściwego ministra lub jego organów do sa-

modzielnego przeprowadzania kontroli i oceny pracy podległych lub nadzorowanych przez niego szkół.

§ 7. Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami określi, które z zadań koordynacyjnych i zadań określonych w § 6 ust. 4 będą wykonywane za pośrednictwem organów administracji szkolnej prezydium rad narodowych, oraz ustali tryb postępowania w tych sprawach.

§ 8. Przepisów § 5 pkt 3 i § 6 ust. 4 nie stosuje się do szkół artystycznych i innych placówek kształcenia artystycznego.

§ 9. Przepisy §§ 1, 2, 4, 5, 6 i 7 rozporządzenia dotyczące ministrów stosuje się odpowiednio do kierowników urzędów centralnych.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Oświaty i Szkolnictwa Wyższego i innym zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

213

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 18 września 1970 r.

w sprawie przystąpienia Demokratycznej Republiki Sudanu do Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, sporządzonej w Hadze dnia 14 maja 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 32 Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, sporządzonej w Hadze dnia 14 maja 1954 r. (Dz. U. z 1957 r. Nr 46, poz. 212), został złożony dnia 23 lipca 1970 r. Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury do-

kument przystąpienia Demokratycznej Republiki Sudanu do powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 33 powyższej konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Demokratycznej Republiki Sudanu dnia 23 października 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

214

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 września 1970 r.

w sprawie wypowiedzenia przez Polskę Konwencji dotyczącej uregulowania kolizji ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze dnia 12 czerwca 1902 r., oraz protokołu sporządzonego w Hadze dnia 28 listopada 1923 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 Konwencji dotyczącej uregulowania kolizji ustawodawstw w zakresie małżeństwa, podpisanej w Hadze dnia 12 czerwca 1902 r. (Dz. U. z 1929 r. Nr 80, poz. 594), zostało notyfikowane Rządowi Królestwa Holandii dnia 11 sierpnia 1970 r. wypowiedzenie przez Polskę powyższej konwencji

oraz protokołu sporządzonego w Hadze dnia 28 listopada 1923 r. (Dz. U. z 1929 r. Nr 80, poz. 594).

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że wyżej wymieniona konwencja i protokół przestaną obowiązywać Polskę dnia 1 czerwca 1974 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz